

N:o 3.

Auk. till Riksd. Kansli d. 26 April 1871, kl. 12 midd.

Första Kammarens Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3, i anledning af väckt fråga om revision af stadgan rörande försvarslöse och till allmänt arbete förfallne personer.

Första Kammaren har till sitt Tillfälliga Utskott behagat öfverlemlna en af Herr *Hasselrot* väckt motion (N:o 45), uti hvilken blifvit föreslaget att Riksdagen ville i underdåninghet anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes i nåder låta öfverse Kongl. Stadgan angående försvarslöse och till allmänt arbete förfallne personer, samt i dess ställe utarbeta ny stadga om polisuppsigt i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de grunder, som blifvit angifna i motionen:

Utskottet hänvisar till dessa grunder och till den utredning af frågan motionären gjort; hvilken utredning synes vara förtjent af uppmärksamhet.

Utskottet anser, lika med motionären, att om blivande fattigvårdslag, i den syftning Kongl. Maj:ts nådiga proposition innehåller, kommer att meddela erforderliga bestämmelser emot betlande och lättjefullt lefnadssätt, så vidt någon samhällsmedlem derigenom faller fattigvården till last, äro särskilda föreskrifter icke af nöden beträffande försvarslöse, som icke blifvit för brott dömdé eller sådane i 4 mom. 6 § Kongl. Kungörelsen den 13 Juli 1853 omförmälda personer, hvilka, tilltalade och häktade för vissa gröfre brott, i brist af full bevisning icke kunnat åt saken fällas.

Likaledes och ehuru Utskottet icke kan i allo godkänna de åsigter och förslag motionären framställt, instämmer Utskottet dock med motionären deruti, att en revision af stadgandena om öfriga försvarslöses behandling är af nöden.

Bih. till Riksd. Prot. 1871. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 3 Häft.

Riksdagen har emellertid redan i underdåning skrifvelse den 13 Maj 1869 N:o 69, anhållit det täcktes Kongl. Maj:t låta öfverse nu gällande förordningar om fattigvården samt om försvarslösa och till allmänt arbete dömda personer, samt utarbeta nya förordningar derom i hufvudsaklig öfverensstämmelse med af Riksdagen föreslagna grunder, — en framställning, som, jemte fattigvårdsslagstiftningen, likväл synes hufvudsakligen afse bestämmelserna angående för brott icke straffade försvarslöse; och en ytterligare skrifvelse till Kongl. Maj:t vid innevarande riksdag i afseende å frigifne brottslingars behandling bör efter Utskottets mening icke aflåtas med mindre Riksdagen angifver de grunder, å hvilka de nya stadgandena anses böra fotas.

Att under den återstående korta tiden af innevarande riksdag afgifva förslag till sådana grunder i denna omfattande och svårlösta fråga, der ledning af vederbörande myndigheters yttranden ännu saknas, tilltror Utskottet sig dock icke, särdeles beträffande den af motionären antydda nya stadga om en polisuppsigt, hvars verkliggörande på landsbygden i väsendligt mån skulle blifva beroende på de i 39 § af Kongl. Maj:ts proposition om fattigvården föreslagna aflönade tillsyningsmän.

Kongl. Maj:t har, på sätt det vid nådiga propositionen angående fattigvårdslagen fogade utdrag af Statsråds-protokollet för den 10 sistlidne Mars utvisar, förordnat "att frågan om utfärdande af ny författning angående försvarslöse och till allmänt arbete dömda personer" skulle till Justitie-departementet öfverlemnas; och fullgiltig anledning synes förefinnas till det antagande att Kongl. Maj:t vid ärendets afgörande destoheldre meddelar förändrade föreskrifter angående för brott straffade försvarslöse persons behandling, som, under den från utfärdandet af Kongl. Reglementet för krono-arbetskorpsen den 8 Augusti 1842, Kongl. Stadgan angående försvarslösa den 29 Maj 1846 och Kongl. Kungörelsen i samma ämne den 13 Juli 1853 förflutna tid, förhållandena förändrat sig väsendligen i flera hänseenden, deribland här endast må nämnas, att alla rikets landskap äro med cellfängelser försedda.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt anser sig Utskottet böra tillstyrka, att förevarande motion

icke må till vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 April 1871.

På Utskottets vägnar:

N. S. v. KOCH.